

Religions satire - præsterne

I mange af Storms socialsatiriske tegninger ses pjaltede fattige mennesker, der lever i kummerlige baggårde. Hans tegninger indeholder ofte, både direkte og indirekte, et religiøst element, enten i form af en besk bemærkning om Gud, Fanden og døden eller også i form af tilstedeværelsen af en præst eller gejstlig.

Præsteskrabet er en gruppe, der ikke går fri for skarpe karikaturer – særlig i Storms unge år. De er ofte skildret som hælige, hykleriske, menneskefjendske og griske personer, uden næstekærlighed og social forståelse. De ses som repræsentanter for fråseri, uretfærdigt formynderskab og magtmisbrug. Jesus skikkelsen står derimod altid i kontrast til kirken og præsterne, som en mild og frelsende figur.

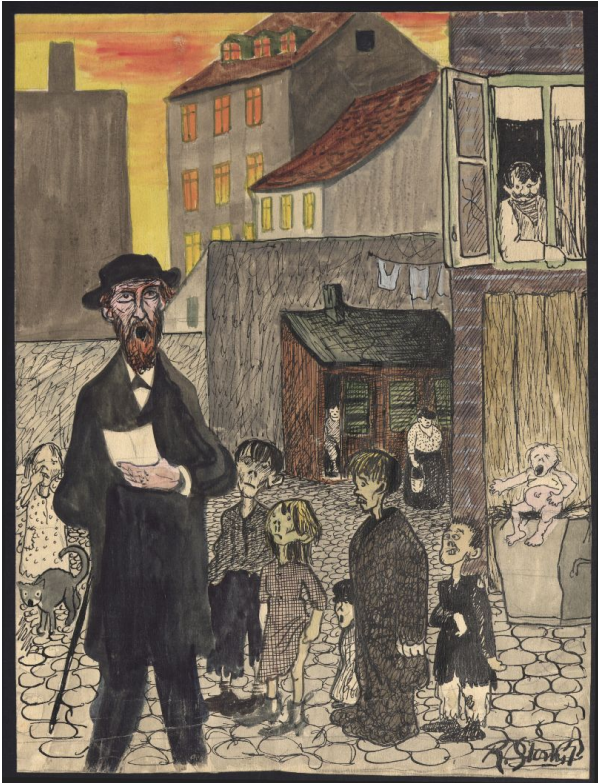
Storm udtalte selv i et interview i Ekstrabladet i 1934, meget sigende om sit syn på præstestanden, og i tråd med vinklen i hans maleri, De to kors: "Jeg ved godt, at præster har Kristuskorset hængende og dingle på maven – men ofte har de Ridderkorset der, hvor hjertet sidder."

De to kors, 1917-18

I tiden under 1. Verdenskrig var det ikke kun i Storms tegninger til aviser og blade, at præsterne blev karikeret. Storm er i sine malerier og akvareller meget inspireret af den belgiske kunstner James Ensor, hvis kunst vrimler med groteske og forvrængede præster, biskopper men også dommere. Foragten for øvrigheds personer giver sig udslag i mareridtsagtige billeder, hvor bizarre og mystiske væsner smelter sammen med religiøse symboler og personer.

Storm afsvør ikke religionen eller kristendommen, men troede på Gud. Hans livssyn var præget af en ydmyghed over for livets store mysterium, og dette præger ikke mindst hans senere værker.

Prædikanten u.å.